

РЕШЕНИЕ

№ 7054

гр. София, 15.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 06.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8592** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от С. Е. И., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е заповед № 1256/31.07.2013 г. на началника на група „АНД” в ОПП в СДВР, с която на С. Е. И. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „з” от ЗДвП – временно спиране от движение от пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество - за срок до един месец.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се разноски.

Ответникът – началникът на група „АНД” в ОПП-СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед № 1256/31.07.2013 г. на началника на група „АНД” в ОПП в СДВР на С. Е. И. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „з” от ЗДвП

– временно спиране от движение от пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество - за срок до един месец. Принудителната административна мярка е наложена за това, че на 29.07.2013 г. в [населено място] по [улица] с посока от [улица] към Околовръстен път С. Е. И. е управлявал собствения си лек автомобил А. Р. с рег. [рег.номер на МПС] и на пътен възел „Б.“ при извършване на проба за алкохол с техническо средство „Д. А.“ с фабр. № 0079, проба № 1544, същият отчет положителен резултат 0.78 на хиляда в издишания въздух. На водача на пътното превозно средство бил издаден талон за медицинско изследване в 1 МБАЛ С. с № 0408409. Като доказателство по спора е представен протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта №1187/30.07.2013 г., в заключението на което е отразено, че в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето С. Е. И. се доказва етилов алкохол в количество 0.4 на хиляда.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

В чл. 171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл. чл. 171, т. 2, б. „з“ от ЗДвП принудителната административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство се налага на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество - за срок до един месец. Това е и принудителната административна мярка наложена на жалбоподателя в настоящото производство. Съдът намира, че наложената принудителна административна мярка е незаконосъобразна. От събраните по делото доказателства не се установява наличието на предпоставките за приложението на нормата на чл. 171, т. 2, б. „з“ от ЗДвП. Не са налице предпоставките за прилагането на посочения текст – жалбоподателят не е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, доколкото от събраните по делото доказателства - протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 1187/30.07.2013 г., в заключението, на което е отразено, че в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето С. Е. И. се доказва етилов алкохол в количество 0.4 на хиляда. Спазени са и разпоредбите на Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства. Редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество е определен в Наредба № 30/27.06.2001 г., издадена от министъра на здравеопазването, от министъра на вътрешните работи и от министъра на правосъдието. Съгласно чл. 1, ал. 2 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява посредством използване на съответните технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. От събраните доказателства се установява също така, че на С. Е. И. е бил издаден

талон за медицинско изследване № 0408409 за извършване на химическа експертиза за установяване на наличието на алкохол в кръвта. Като доказателство по спора е представен протокол за химическа експертиза за определяне на концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 1187/30.07.2013 г. от МБАЛ [фирма], в заключенето на което се посочва, че в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето С. Е. И. се доказва етилов алкохол в количество 0.4 промила. Това са обстоятелства, които се установяват от събраните по делото доказателства. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, с лабораторно изследване се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество, когато водачът откаже или физическото му състояние не позволява извършване на проверка с техническо средство. Протоколът за химическа експертиза е съставен по реда на чл. 17 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства. В тази връзка не представлява относимо доказателство относно наличието на алкохол в кръвта обстоятелствата, отразени в протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество, доколкото предназначението на същия е различно от протокола за химическа експертиза. Съобразно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства при освидетелстването лекарят описва поведението, общото психично и соматично състояние на лицето, поведенческите реакции, степента на съзнанието, ориентацията, паметта, както и абстинентните прояви, когато има такива, а съгласно ал. 2 резултатът от освидетелстването, събраните анамnestични и клинично-диагностични данни, доказващи заболявания (диабет, епилепсия и др.) и приетите от водача лекарства през последните 24 часа, се вписват в протокол за медицинско изследване (приложение № 2).

Оспорваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2 и 4 и т. 5, б. „а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Със Заповед № Из-1741/28.08.2012 г. на министъра на вътрешните работи ръководителите на службите за контрол по ЗДвП, определени в т. 1 или оправомощени от тях длъжностни лица прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5, б. „а” и т. 6 от ЗДвП съобразно тяхната компетентност.

От събраните в рамките на административното производство доказателства, които съгласно чл. 171, ал. 1, изр. от АПК имат сила и пред съда се установява, че жалбоподателят С. Е. И. е управлявал моторно превозно средство след употребата на алкохол, но концентрацията на алкохол в кръвта е била по-малка от предвидената в нормата на чл. 171, т. 2, б. „з” от ЗДвП, при наличието на която се налага посочената принудителна административна мярка, поради което и издадената заповед, с която е наложена принудителната административна мярка е незаконосъобразна.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на направените в съдебното производство разноски, което с оглед изхода на спора следва да бъде уважено, като на жалбоподателя се присъдят направените по делото разноски в размер

на 210 лв., представляващи внесена държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на съдебното производство и 200 лв. възнаграждение за адвокат съгласно представен договор за правна защита и съдействие, серия А, № 0362183.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1256/31.07.2013 г. на началника на група „АНД” в ОПП в СДВР, с която на С. Е. И. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „з” от ЗДвП – временно спиране от движение от пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество - за срок до един месец, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на С. Е. И., ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 210 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ